

polska pomoc

Dom Pomocy Społecznej „Na Przedwiośniu”

Historia.....

Międzylesie jest pięknie położoną dzielnicą Warszawy. Dziś kojarzy się przede wszystkim ze szpitalem Centrum Zdrowia Dziecka.

Początki Międzylesia sięgają drugiej połowy XVI wieku. W tym okresie, w wyniku intensywnego zagospodarowywania terenów leżących na wschód od Wisły, powstała osada Kaczkowo. 200 lat później w miejscu Kaczkowa powstała wioska Kaczy Dół.

Wybudowanie kolei Nadwiślańskiej oraz stacji w sąsiednim Wawrze w 1877 r. stało się impulsem dla rozwoju Kaczego Dołu, który szybko przekształcił się w osadę fabryczną. W 1900 r. zbudowano kolejkę dojazdową, łączącą most Kierbedzia z Wawrem. W 1924 r. Kaczy Dół został podłączony do nowo utworzonej gminy Falenica- Letnisko, obejmującej osiedla letniskowe pasa otwockiego.

W 1932 r. w związku z budową przystanku PKP, zmieniono nazwę Kaczy Dół na Międzylesie. Elektryfikacja linii kolejowej do Otwocka w latach 1936- 1937 połączyła ściśle Międzylesie z Warszawą.

W 1938 r. Stołeczny Komitet Pomocy Dzieciom i Młodzieży nabył w Międzylesiu teren leśny, z zamiarem wybudowania stałego prewentorium z pięciuset miejscami dla dzieci i młodzieży. Wybuch II wojny przeszkodził w zrealizowaniu tego zamierzenia.

Dom Pomocy Społecznej „Na Przedwiośniu” do życia został powołany dnia 5 marca 1970 r. Symbolem Domu jest „Jaskółka”, która zwiastuje normalizację życia mieszkańców, ich prawo do szczęścia i rozwoju.

Komu pomagamy

Dom Pomocy Społecznej „Na Przedwiośniu” jest placówką koedukacyjną, przeznaczoną dla 95 osób niepełnosprawnych intelektualnie – dzieci, młodzieży i dorosłych. Jeszcze pod koniec 2012 roku DPS zorganizowany był na 167 miejsc ale zgodnie z koncepcją deinstytucjonalizacji udało się podzielić go na 2 mniejsze placówki.

DPS zlokalizowany jest na ogrodzonym terenie o powierzchni 15.255 m², w kompleksie leśnym. Dom mieści się w budynku parterowym, w kształcie litery „U”. Jedno skrzydło przeznaczone jest dla mężczyzn, drugie dla kobiet.

W chwili obecnej w placówce przebywa 98 osób, 46 kobiet, 52 mężczyzn. Większość mieszkańców posiada schorzenia współistniejące. Przekrój wiekowy mieszkańców przedstawia się następująco:

0-18 lat – 4 osoby

19-40 lat – 40 osób

41-60 lat – 51 osób

61-64 lata – 3 osoby

W skład Domu wchodzi:

- placówka całodobowego pobytu nazywana Domem Pomocy Społecznej
- dwa hostele mieszkalne: hostel damski przeznaczony dla 6 osób, oraz hostel męski przeznaczony dla 8 osób, w których przebywają osoby najbardziej samodzielne.
- Warsztat Terapii Zajęciowej
- Mieszkania Chronione
- Dodatkowo na terenie działa Zespół Szkół Specjalnych gdzie zajęcia szkolne mają zarówno mieszkańcy Domu objęci obowiązkiem szkolnym jak też dzieci ze środowiska lokalnego.

Wczoraj.....

I dziś

Dom Pomocy Społecznej z Hostelami

Jako placówka całodobowego pobytu świadczą usługi:

- w zakresie potrzeb bytowych, zapewniając: miejsce zamieszkania, wyżywienie, odzież i obuwie, utrzymanie czystości;
- opiekuńcze, polegające na: udzielaniu pomocy w podstawowych czynnościach życiowych, pielęgnacji, niezbędnej pomocy w załatwianiu spraw osobistych;
- wspomagające, polegające na: umożliwieniu udziału w terapii zajęciowej, podnoszeniu sprawności i aktywizowaniu mieszkańców domu, umożliwieniu zaspokojenia potrzeb religijnych i kulturalnych, zapewnieniu warunków do rozwoju samorządności mieszkańców domu, stymulowaniu nawiązywania, utrzymywania i rozwijania kontaktu z rodziną i społecznością lokalną, działaniu zmierzającym do usamodzielnienia mieszkańca domu, w miarę jego możliwości,
- pomoc usamodzielniającemu się mieszkańcowi domu w podjęciu pracy, szczególnie mającej charakter terapeutyczny, jeżeli mieszkaniec spełnia warunki do takiego usamodzielnienia,
- zapewnienie bezpiecznego przechowywania środków pieniężnych i przedmiotów wartościowych,
- finansowanie, w określonej wysokości, mieszkańcowi domu nieposiadającemu własnego dochodu wydatków na niezbędne przedmioty osobistego użytku,
- zapewnienie przestrzegania praw mieszkańców domu oraz zapewnieniu mieszkańcom dostępności do informacji o tych prawach,
- sprawnym wnoszeniu i załatwianiu skarg i wniosków mieszkańców domu.

Terapia

1. Komunikacja intencjonalna (komunikacja za pomocą gestów oraz symboli)
2. Stymulacja polisensoryczna (doskonalenie pracy analizatorów wzrok, słuch i równowaga, dotyk, węch, smak)
3. Metoda aktywności CH. Knilla (kształtowanie orientacji w schemacie ciała i poczucia tożsamości)
4. Metoda Ruchu Rozwijającego W. Sherborne (kształtowanie orientacji w schemacie ciała i poczucia tożsamości, budowanie poczucia bezpieczeństwa)
5. Zajęcia muzyczno-rytmiczne (wzbudzanie emocji, zaspokajanie potrzeby ekspresji, pobudzanie potrzeb estetycznych i poznawczych, wyciszanie, uspokajanie)
6. Metoda pozytywnych wzmocnień Affolter (budowanie poczucia sprawczości, eksponowanie nawet najmniejszego sukcesu i pomijanie porażek)
7. Metoda Klanzy (taniec na chuście, zabawy z piłką, proste zabawy grupowe)
8. Ludoterapia
9. Biblioterapia
10. Metoda przy użyciu środków audiowizualnych.

Praca zespołu terapeutyczno-opiekuńczego

Praca Zespołu to nie tylko zajęcia terapeutyczne ale także:

- udoskonalenie samoobsługi mieszkańców, realizowane poprzez: pomoc przy spożywaniu posiłków, wdrażanie do samodzielnego mycia zębów i kąpania się w wannie, aktywizowanie mieszkańców przy porannym wstawaniu i posiłkach.
- rozwiązywanie na bieżąco pojawiających się problemów, takich jak: konflikty interpersonalne, agresywne i autoagresywne zachowanie mieszkańca, śmierć bliskiej osoby, odmawianie pójścia na zajęcia, umożliwianie i monitorowanie kontaktów z rodziną.
- rozmowy z członkami rodzin mieszkańców (rozmowy najczęściej dotyczą mieszkańców, pojawiających się problemów, bieżących spraw itp. ale zdarza się też, że rozmowy dotyczą rodziców, ich problemów osobistych i życiowych)

Efektywne usługi

Warunkiem efektywnej realizacji usług opiekuńczych i wspomagających jest:

- zatrudnianie w pełnym wymiarze czasu pracy nie mniej niż dwóch pracowników socjalnych na stu mieszkańców domu;
- zapewnianie mieszkańcom kontaktu z psychologiem i psychiatrą;
- posiadanie wskaźnika zatrudnienia pracowników zespołu terapeutyczno-opiekuńczego, zatrudnionych w pełnym wymiarze czasu pracy na poziomie nie mniej niż 0,6 na jednego mieszkańca domu – w naszym DPS wskaźnik wynosi 0,7
- uczestniczenie pracowników zespołu terapeutyczno-opiekuńczego co najmniej raz na dwa lata w organizowanych przez dyrektora domu szkoleniach na temat praw mieszkańca domu oraz kierunków prowadzonej terapii, a także metod pracy z mieszkańcami.

Zajęcia szkolne

Jako dom dla dzieci i młodzieży niepełnosprawnych intelektualnie, poza usługami, o których mowa powyżej w zakresie potrzeb edukacyjnych zapewniamy:

- 1) pobieranie nauki;
- 2) uczestnictwo w zajęciach rewalidacyjno-wychowawczych;
- 3) naukę i wychowanie przez doświadczenia życiowe.

Na terenie naszego Domu już od kilkadziesiąt lat działa Zespół Szkół Specjalnych. Jest to placówka edukacyjna, niezależna od Domu. Początkowo Szkoła przeznaczona była tylko dla mieszkańców DPS ale z czasem kiedy dzieci zaczęły dorastać i potrzeb edukacyjnych jest coraz mniej, z zajęć w Szkole zaczęły korzystać dzieci mieszkające w środowisku lokalnym. Takie rozwiązanie pozwoliło uchronić Szkołę przed jej likwidacją i jednocześnie zabezpieczyło potrzeby środowiska lokalnego w zakresie potrzeb edukacyjnych.

Szkoła

W celu ułatwienia dzieciom mieszkającym w DPS realizowania obowiązku szkolnego w 1972r. na zlecenie Ministra Oświaty i Wychowania na terenie DPS otwarto jedną klasę Szkoły Życia. W roku 1973 powstała następna klasa, a w 1975 roku jeszcze jedna. W 2000r. powstał Zespół Szkół Specjalnych, w skład którego weszła Szkoła Podstawowa Specjalna i Publiczna Szkoła Zawodowa. Dwa lata później utworzono Gimnazjum Specjalne. W roku 2004 powstała Szkoła Przysposabiająca do Pracy.

Obecnie szkoła swoimi oddziaływaniami obejmuje 74 uczniów niepełnosprawnych intelektualnie w stopniu umiarkowanym, znacznym i głębokim, oraz 4 dzieci na wczesnym wspomaganiu. Z czego dzieci mieszkające w DPS stanowią mały procent.

Dla uczniów z różnego rodzaju niepełnosprawnościami stworzona jest możliwość wydłużenia obowiązku szkolnego:

- do 18 roku życia na poziomie szkoły podstawowej
- do 21 roku życia na poziomie gimnazjum
- do 24 roku życia na poziomie szkoły ponadgimnazjalnej

Uczniom niepełnosprawnym intelektualnie można wydłużyć okres nauki na każdym etapie edukacyjnym o dodatkowy rok.

Klasy

Każda klasa wyposażona jest w komputery z dostępem do Internetu oraz specjalistycznym oprogramowaniem i oprzyrządowaniem dla dzieci niepełnosprawnych ruchowo. Nauczyciele dysponują bogatymi zestawami nowoczesnych pomocy dydaktycznych, między innymi tablicami multimedialnymi.

Szkoła posiada salę widowiskową wyposażoną w aparaturę audiowizualną.

Zajęcia ruchowe prowadzone są z wykorzystaniem sprzętu rehabilitacyjno-treningowego a dla dzieci głęboko niepełnosprawnych prowadzone są zajęcia terapeutyczne w Sali Doświadczania Świata - Snoezelen.

Nauczanie indywidualne

Obejmuje ono dzieci i młodzież, których stan zdrowia uniemożliwia lub znacznie utrudnia uczęszczanie do szkoły.

Indywidualne nauczanie organizuje się na podstawie orzeczenia o potrzebie indywidualnego nauczania i na okres podany w tym orzeczeniu. Orzeczenie takie jest wydawane przez pedagogiczne zespoły orzekające, działające w poradniach psychologiczno – pedagogicznych.

Zajęcia w ramach indywidualnego nauczania prowadzone są przez jednego lub kilku nauczycieli szkoły w pokoju mieszkańca lub w pomieszczeniu do tego celu przygotowanym.

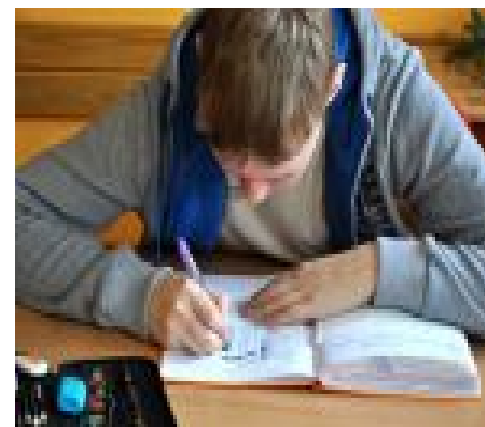
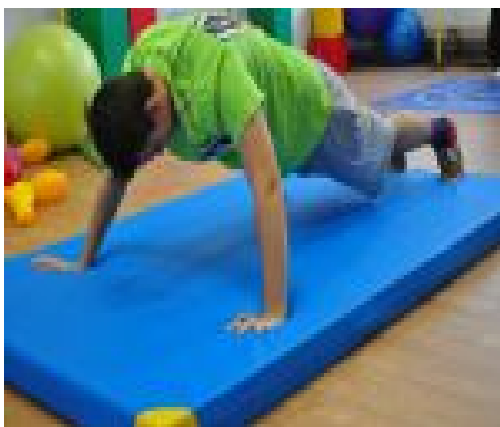

Przysposabianie do pracy

Celem jest wszechstronny rozwój uczniów na miarę indywidualnych możliwości oraz przygotowanie do codziennego życia tak, aby byli zaradni, umieli sterować własnym zachowaniem, by mogli uczestniczyć w życiu społecznym. Nauka w szkole trwa 3 lata, ale istnieje możliwość wydłużenia etapu nauczania o jeden rok.

Zajęcia obejmują:

- Funkcjonowanie osobiste i społeczne
- Rewalidację indywidualną
- Wychowanie fizyczne
- Zajęcia kształtujące kreatywność
- Przysposobienie do pracy: gospodarstwo domowe, zajęcia ogrodnicze, prace biurowe, elementy szycia i rękodzielnictwo

Warsztat Terapii Zajęciowej

Przy DPS „Na Przedwiośniu” działa utworzony w 1995r. Warsztat Terapii Zajęciowej. Uczestnikami warsztatu są zarówno mieszkańcy Domu (30 osób) jak też osoby ze środowiska (30 osób), które ukończyły 16 lat i w orzeczeniu o stopniu niepełnosprawności mają wskazanie do uczestnictwa w terapii zajęciowej.

Warsztat jest placówką pobytu dziennego i jest czynny 5 dni w tygodniu, tj. od poniedziałku do piątku, w godz. 8:00- 16:00. Jeśli wymagają tego potrzeby programowe (wyjazdy, imprezy itp.), również w soboty i niedziele.

Cel działania WTZ

Celem działania warsztatu jest rehabilitacja zmierzająca do rozwoju ogólnego każdego uczestnika, poprawy jego zaradności osobistej, sprawności psychofizycznej oraz przystosowania i funkcjonowania społecznego.

W przypadkach indywidualnych, stworzenie osobom niepełnosprawnym intelektualnie, niezdolnym do podjęcia pracy, możliwości rehabilitacji społecznej i zawodowej w zakresie pozyskania lub przywracania umiejętności niezbędnych do podjęcia zatrudnienia.

Zajęcia prowadzone są w pracowniach: gospodarstwa domowego, wielobranżowej, stolarskiej, teatralno - muzycznej, komputerowo - biurowej, plastycznej i ceramicznej. Dobór metod i technik pracy z uczestnikami w poszczególnych pracowniach uzależniony jest od indywidualnych możliwości i potrzeb uczestników, a zarazem od charakteru i profilu danej pracowni. Każdy uczestnik realizuje założenia indywidualnego programu terapii. Programy są okresowo oceniane, modyfikowane i doskonalone.

Rehabilitacja społeczna

W ramach prowadzonej rehabilitacji społecznej realizowane są treningi:

- w zakresie samoobsługi, higieny osobistej, wyglądu zewnętrznego
- kulinarny
- umiejętności praktycznych związanych z prowadzeniem domu
- ekonomiczny skupiający się na umiejętności hierarchizowania własnych potrzeb, planowaniu zakupów, nabywaniu umiejętności praktycznego robienia zakupów i kształtowaniu umiejętności operowania pieniędzmi podstawowych umiejętności technicznych
- umiejętności komunikacji społecznej
- asertywności
- rozwiązywania sytuacji konfliktowych
- umiejętności pełnienia przypisanych ról społecznych
- komunikacji niewerbalnej.

Rehabilitacja zawodowa

W zakresie rehabilitacji zawodowej prowadzone są treningi przygotowania do pracy poprzez:

- pomoc w szukaniu informacji o rodzajach pracy, stanowiskach pracy oraz związanych z nimi czynnościach zawodowych prowadzonych w ramach zajęć w poszczególnych pracowniach
- współpracę z Centrum Doradztwa Zawodowego i Wspierania Osób Niepełnosprawnych Intelktualnie, Polską Organizacją Pracodawców Osób Niepełnosprawnych i Caritas Diecezji Warszawsko - Praskiej
- udział w szkoleniach i projektach organizowanych przez organizacje, z którymi nawiązano współpracę
- konsultacje z doradcą zawodowym, zajęcia z autoprezentacji i nabywanie umiejętności aktywnego poszukiwania pracy i poradnictwo psychologiczne
- trening umiejętności pracy w zespole - współpraca przy realizowaniu wspólnego zadania
- trening dokładności, wytrwałości, odpowiedzialności, systematyczności, estetyki wykonania i obowiązkowości
- próbki pracy bądź praktyki zawodowe

Mieszkania chronione

Inicjatywa prowadzenia mieszkań chronionych jest konsekwencją prac remontowo – modernizacyjnych, w ramach których placówka uruchomiła 2 mieszkania dwupokojowe z kuchnią i łazienką (dla 3 osób każde) oraz 1 mieszkanie trzypokojowe z kuchnią i dwiema łazienkami (dla 6 osób). Łącznie z tej formy wsparcia może skorzystać 12 osób.

Koncepcja rozszerzenia oferty usług dla niepełnosprawnych intelektualnie mieszkańców m. st. Warszawy, jest spójna ze Strategią Miasta w zakresie rozwoju usług reintegracji rehabilitacji społecznej osób niepełnosprawnych intelektualnie oraz Strategią Europa 2020.

Pilotaż

Utworzenie pierwszych mieszkań chronionych jest działaniem pilotażowym w tym zakresie. Założyliśmy czas trwania programu pilotażowego przez okres 15 miesięcy, tj. od dnia 01.10.2015r. do dnia 31.12.2016r.

Jego celem jest przetestowanie standardów oraz analiza efektywności tej formy pomocy oraz w konsekwencji upowszechnianie wśród innych jednostek pomocy społecznej działań na rzecz tworzenia kolejnych mieszkań chronionych.

Zgodnie z założeniami mieszkania przeznaczone są dla osób pełnoletnich niepełnosprawnych intelektualnie.

Uznaliśmy, że pierwszeństwo przy przyjmowaniu osób do mieszkań będą mieli niepełnosprawni intelektualnie wychowankowie pieczy zastępczej, nie mający możliwości powrotu do rodziny lub samodzielnego zamieszkania w środowisku. Ze względu na ich szczególnie trudną sytuację życiową zasadnym będzie, aby to właśnie tym osobom zapewnić wsparcie i pomoc.

Oferta

Mieszkania oferują całodobowe usługi opiekuńcze i wspierające, odpowiadające indywidualnym potrzebom mieszkańców.

Oferowany w mieszkaniu zakres usług zawierał będzie:

pracę socjalną i poradnictwo specjalistyczne, naukę i utrzymanie posiadanego poziomu sprawności w zakresie samoobsługi i samodzielności życiowej oraz pełnienia ról społecznych, pomoc w przemieszczaniu się, realizacji kontaktów społecznych, organizacji czasu wolnego z wykorzystaniem usług dostępnych w środowisku lokalnym, codzienny obiad.

Szczegółowo zasady pobytu w mieszkaniu chronionym regulują: Regulamin Funkcjonowania Mieszkań Chronionych, zawierający zarówno zasady organizacji mieszkań, jak też zasady pobytu, zakres praw i obowiązków mieszkańców oraz kontrakty zawierane z każdym z mieszkańców indywidualnie.

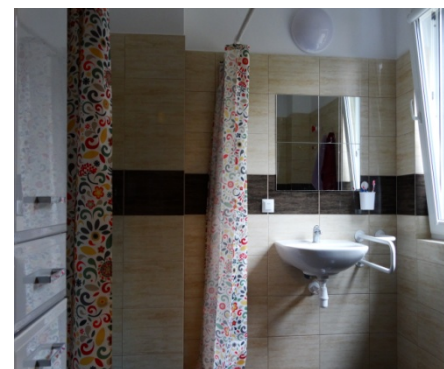
Usługi na rzecz mieszkańców świadczą: pracownik socjalny, 2 terapeutów, psycholog oraz opiekunka-asystent osoby niepełnosprawnej.

Kontrakt

Każdy mieszkaniec zawiera kontrakt i zobowiązuje się do jego przestrzegania:

- Mam prawo korzystać z powierzonego mienia w mieszkaniu chronionym
- W razie trudności w każdej chwili mogę zwrócić się o pomoc do wyznaczonych przez Dyrektora opiekunów.
- Będę realizował indywidualny program usamodzielniania stosując się do poniższych zobowiązań:
 - kontynuowanie nauki
 - podjęcie pracy zarobkowej i jej utrzymanie
 - stosowanie się do ogólnie przyjętych norm społecznych i zasad współżycia w grupie
 - przestrzeganie regulaminu mieszkań chronionych
- Wyrażam zgodę na kontrolę mieszkań przez osoby upoważnione (w każdym momencie realizacji zadania.)
- Zobowiązuję się do natychmiastowego zgłaszania ewentualnych problemów
- W razie choroby zgłoszę się do lekarza rodzinnego w ZOZ oraz poinformuję o chorobie opiekuna
- Powierzam swoje środki finansowe pracownikowi socjalnemu
- Dysponuję nimi samodzielnie po uprzednim opracowaniu miesięcznego kosztorysu
- Zobowiązuję się do wydatkowania środków finansowych wg kosztorysu. Opiekun ma prawo do kontroli zasobów
- Od momentu zamieszkania zobowiązuję się do dokonywania wszelkich czynności zmierzających do właściwego usamodzielniania
- Realizacja mojego planu podlega cyklicznej ocenie

Współpraca

W celu zapewnienia mieszkańcom możliwie najlepszego przygotowania do samodzielności nawiązaliśmy współpracę z Młodzieżowym Ośrodkiem Socjoterapii „KĄT”.

Od dnia 1 września br., przy MOS KĄT funkcjonują Specjalistyczne Punkty Konsultacyjne, które powstały z inicjatywy Biura Edukacji miasta stołecznego Warszawy oraz Warszawskiego Centrum Innowacji Społeczno-Edukacyjnych i Szkoleń.

Celem Punktów jest pomaganie osobom, które pracują i opiekują się dziećmi i młodzieżą o specjalnych potrzebach edukacyjnych. Są to działania spójne z polityką profilaktyki edukacyjnej Biura Edukacji Miasta Stołecznego Warszawy.

Korzystamy z dwójakiej formy pomocy. Raz w tygodniu jeden z pracowników zatrudnionych w mieszkaniach bierze udział w warsztatach socjoterapeutycznych organizowanych w KĄCIE. Raz w tygodniu pracownicy z KĄTA prowadzą konsultacje w naszej placówce.

**Projekt współfinansowany w ramach programu polskiej współpracy rozwojowej
Ministerstwa Spraw Zagranicznych RP.**